

[Valdemar Thomsen.]

tænke paa at modarbejde Arbejdsløsheden. Ministeren begrundet det — og det gjorde han for øvrigt ogsaa over for „Politiken“ — med de økonomiske Vilkaar, Omsætningsmulighederne, Afsætningen til Udlandet. Ja, det er jo mærkeligt, at det altid er Udlandet, der skal have Skylden, naar Udviklingen fører i Retning af noget, der er til Ugunst for Regeringen, hvorimod den tager hele Æren, hvis de Foranstaltninger, der iværksættes, fører til et gunstigt Resultat.

Jeg maa sige, jeg interesserer mig ikke stort for Statistik i Øjeblikket, hvordan det stiller sig i Landene omkring os; jeg holder mig hellere til Realiteten — i den Henseende haaber jeg at være enig med den højtærede Socialminister —, at Arbejdsløsheden er meget for stor. Det er beklageligt, siger Ministeren, at vi ikke har kunnet nedkæmpe Arbejdsløsheden. Jeg vil tilføje, at det er lige saa beklageligt, at der overhovedet ikke er gjort Forsøg med effektive Midler mod Arbejdsløsheden.

Hvad har Landbruget kunnet? spørger den højtærede Socialminister. Her synes jeg rigtignok, der er Grund til at nedlægge en Protest. Det er ualmindelig frimodigt, for ikke at bruge et stærkere Udtryk, naar Ministeren kan udtale sig paa den Maade. Ministeren ved, at det er Regeringens Politik med Hensyn til Valuta og Beskæftigelse, der medfører den økonomiske Uligevægt, vi har i vort Samfund, og den ringe Købekraft, der er i store Dele af Befolkningen og da navnlig inden for Landbruget og mellem de arbejdsløse. Naar der føres en saadan haabløs økonomisk Politik, skal der blive Arbejdsløshed, og deroverfor staa Landbruget værgeløst. Deri har Ministeren Ret. Landbruget staa værgeløst, det gør det foreløbig. Men jeg haaber rigtignok ogsaa, det kun skal være foreløbig.

Ministeren undlod helt at komme ind paa mine Betragtninger, men da det Problem, vi her staa over for, er saa afgørende og saa alvorligt, synes jeg, jeg har Krav paa et Svar fra Ministeren, og jeg vil derfor ganske kort stille Ministeren nogle Spørgsmaal. Bestrider Ministeren, at Produktionen og med den Beskæftigelsen er afhængig af to Ting, nemlig Forbrug og Investering? Vil Ministeren bestride, at Forbrug betinges af Købekraft i Befolkningens brede Lag, og at Investering staa og falder med, at Pengene bliver billige, det vil sige at Renten nedsættes?

Alfred Jensen: Ministeren sagde angaaende 40 Timers Ugen, at Sporene skræmmer. Jeg ved ikke, hvad Ministeren hentyder til, om det er Frankrig, han tænker paa. Jeg tror ikke, der er mange, der er blevet skræmmet af Sporene fra Frankrig — maaske Ministeren. Jeg ved i alt Fald, at de franske Arbejdere, den franske Fagbevægelse ikke er blevet skræmmet, men tværtimod holder paa, at Arbejdstidens Nedsættelse var et stort Gode for Arbejderklassen, et Gode, den ikke ønsker at give Afkald paa. Det har bl. a. Formanden for den franske Fagorganisation, Jouhaux, udtalt, og han har endvidere udtalt, at hvis ikke de øvrige Landes Arbejdere ogsaa sørger for at gennemføre den 40 Timers Uge, vil det maaske ikke i Længden være muligt at opretholde dette Gode i Frankrig. Sporene har sikkert heller ikke skræmmet i den internationale Fagbevægelse, for den har netop opfordret Arbejderne i andre Lande til at demonstrere for 40 Timers Ugen, og de har sikkert heller ikke skræmmet Lederne af den danske Fagbevægelse, der udsender Parole om 40 Timers Ugen hvert Aar op til 1. Maj. Der er saaledes sikkert ikke mange, der har ladet sig skræmme af de Spor, der er traadt i Frankrig, det vil sikkert kun være blandt Overklassen og Industribaronerne, at saadanne Personer skal søges.

Formanden: Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Boeck-Hansen): Jeg skal erklære mig enig i den højtærede Ministers Udtalelse om, at det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen ikke burde have sagt, at Regeringen har skabt de Erhvervsforhold, vi har her i Landet; der burde tværtimod være sagt, at Regeringen har ødelagt Erhvervsforholdene her i Landet. Det er vist rigtigere. Jeg er ogsaa ganske enig med Ministeren, for saa vidt som jeg ikke tror, at den nuværende Regering kan gøre mere ud af dette.

Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen, at det er rigtigt, at der er Tale om 6 Afspadseringstimer, men kun inden for ganske faa Fag, bl. a. nogle Fag inden for Jernindustrien; og i de 5 Aar, der er gaet siden, er man kommet nærmere og nærmere til Arbejdernes Ønske om Afspadsering, og man har stadig forringet Overarbejdet saa meget, som det vel er muligt.